Η πίστη ως ατέλεστη τελειότητα (Νικολάι Μπερντιάεφ)

Categories : ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Date : 23 Νοεμβρίου, 2011

Ο "Οικονομισμός" στον σύγχρονο κόσμο

Η εποχή μας είναι διαποτισμένη από τον οικονομισμό. Σφραγίζει το καθετί, καταπιέζει την ανώτερη ζωή.

Ποτέ ως τα σήμερα ο άνθρωπος δεν είχε νιώσει τόσο τη σημασία της οικονομίας στη ζωή του, ούτε είχε συνείδηση του πόσο εξαρτάται από αυτήν. Ποτέ η παραγωγικότητα δεν είχε υπερεγκωμιασθεί ούτε είχε μετατραπεί σε σκοπό αυτή καθ' αυτή. Δεν είναι τυχαίο που η θεωρία του οικονομικού υλισμού θεμελιώθηκε στην εποχή μας. Ανταποκρινόταν απλά στην κατάσταση της ευρωπαϊκής Κοινότητας. **Η πνευματική ζωή του ανθρώπου υποτάχθηκε στην υλική**. Αυτό το φαινόμενο της πραγματικότητας εκφράστηκε παθητικά στη σκέψη ως αυτή η υλιστική θεωρία για την οποία ολόκληρη η πνευματική ζωή δεν είναι παρά εποικοδόμημα της οικονομικής ζωής. Τα «ιδεολογικά εποικοδομήματα», που καταδικάζουν σήμερα υλιστές και σοσιαλιστές, είχαν σημαδέψει την ευγένεια του ανθρώπινου πνεύματος, την απαίτηση μιας ιερής επικύρωσης της ζωής. Αρχίσαμε να τα θέτουμε υπό κατηγορία και να τα ερμηνεύουμε υλιστικά, οπότε η υλική ζωή πήρε τα πρωτεία από την πνευματική. […]

Ποτέ μέχρι σήμερα ο τρόμος μπροστά στην ανάγκη, μπροστά στην αβεβαιότητα της ζωής δεν είχε πάρει τέτοιες διαστάσεις. Ποτέ μέχρι σήμερα ο άνθρωπος δεν ένιωσε τόσο περισφιγμένος, συντριμμένος από όλες τις μεριές, εγκαταλειμμένος στην αυθαιρεσία της τύχης.

Ο ζυγός του οικονομισμού έχει για αιτία την απώλεια κάθε ιερής επιδοκιμασίας της οικονομική δραστηριότητας. Στην ανθρώπινη ζωή κάτι απόκτησε τρομερή ένταση στον 19ο και 20ο αιώνα. Η ζωή γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Από την αργή εργασία ο άνθρωπος περνά στην εντατική εργασία, από τον ανέμελο ψυχικό τύπο, στον εντατικό. Δεν βλέπει πουθενά ανοιχτούς, όλα είναι στενά, περιορισμένα.

Ο άνθρωπος νιώθει καταπιεσμένος στη γη. Η αύξηση του πληθυσμού και των αναγκών έδεσαν τον άνθρωπο στην οικονομία. **Η είσοδος της μηχανής ήταν μια**

από τις πιο ριζικές επαναστάσεις της ιστορίας, ταρακούνησε τα αιώνια θεμέλια της ζωής. Ο ρυθμός της ζωής άλλαξε. Ξεκόβει όλο και περισσότερο από τον ρυθμό της φύσης.

Η ζωή γίνεται όλο και λιγότερο φυσική, ο άνθρωπος γνωρίζει τη διάλυση και την δυσαρμονία.

Ποια είναι λοιπόν αυτή η ανάγκη η οποία καθορίζει τη δύναμη της οικονομίας στην ανθρώπινη ζωή; Είναι η έκφραση μιας μη κοσμικής κατάστασης του κόσμου.

Το οριστικό ξεπέρασμα της ανάγκης προϋποθέτει την έλευση της κοσμική αρμονίας, το ξεπέρασμα της υλικής κατάστασης του κόσμου, δηλαδή του μη κοσμικού, του κομματιασμένου, του αλυσοδεμένου.

Η ύπαρξη των νόμων της φύσης, η ζωή του σώματός μας η οποία μας συνδέει με την φυσική ολόκληρου του κόσμου σημαίνουν ότι η κατάσταση μέσα στην οποία βρίσκονται ο άνθρωπος και η ανθρωπότητα είναι ατελής, άρρωστη, ελαττωματική. **Είναι τρελοί όσοι από σάς σκέφτονται να φθάσουν στον κοινωνικό παράδεισο και στην ευδαιμονία, στην τέλεια ελευθερία, στο ξεπέρασμα του κάκου και του πόνου, παραμένοντας ολότελα μέσα στο φυσικό σώμα, και μένοντας υποταγμένοι στο βασίλειο της υλικής φύσης και στους νόμους του**.

Αυτό το βασίλειο απαιτεί την οικονομία του ανθρώπου, την οικονομική εργασία και μέριμνα.

Οι ευαγγελικοί λόγοι για την αμεριμνησία των πουλιών του ουρανού και των χόρτων τών αγρών απευθύνονται στον εσωτερικό πνευματικό άνθρωπο. Είναι εντελώς άσχετα με τον εξωτερικό χώρο της ζωής.

(Από το βιβλίο «Για την Κοινωνική Ανισότητα», εκδ. Π. Πουρναρά. Αναδημοσίευση από το περιοδικό «Πειραϊκή Εκκλησία» τεύχος Οκτωβρίου 2011)

(Πηγή ηλ. κειμένου: oodegr.com)